

Kinszki Judit, Gábor És Ilona Hévmagyarád És Deménd Között

Ez a kép akkor készült, amikor megyünk Hévmagyarádról Deméndre [Ipolyság, Hont vm.] ez egy jó néhány kilométer. Bal oldalon vagyok én, mellettem az anyukánk, és jobb oldalon Gabi. Deménden volt legközelebb Görög Katolikus templom. És ugye mi ragaszkodunk hozzá, hogy mindig elmenjünk az istentiszteletre még a szünidőben is, minden vasárnap Mi komolyan gonsdoltuk, hogy mi Görög Katolikusok vagyunk. És két évvel később megölték Gabit, mint zsidót...

Ez a kép 1942-ben készülhetett, nem tudom ki csinálta. Anyukám a szokásos drindli ruhájában, zokniban, így szeretett járni , mindig lapos sarkúban. Nem emlékszem soha, hogy lett volna magas sarkú cipője. Lapos sarkú cipő és egy kis sapka a fején, nagyon sütött a nap, arra emlékszem, hogy nagyon melegem volt. Egy hosszú út volt, egy poros országúton, végig.

Valamennyire ki kellett öltözködni, a bátyám az iskolai sapkáját vette fel. Nekem is szalagot kötöttünk a hajamba. Hévmagyarádon is egész nyáron nyaraltunk, ahogy vége volt az iskolának lementünk, és amíg nem kellett újra iskolába menni, ott maradtunk. Csak oda apukám nem tudott jönni, mert már munkaszolgálatos volt. Vonattal mentünk le. Először úgy mentünk, hogy Balassagyarmatig vonattal és oda küldtek ilyen ricskát értünk. A holmikat azt postán föladtuk. Mert azért kellett ágynemű is, meg ilyesmi. Nem voltunk együtt az ott élő rokonainkkal, ez egy teljesen külön ház volt. Nem is találkoztunk velük minden nap. Az unokatestvérünk, Jancsi, aki nagyon magányos volt, nagyon szeretett engem, mindig ott lógott nálunk. Anyukám finomakat főzött. Az

anyukája, Ceci néni az egy nagyon modern volt, mindent zsírtalanul meg íztelenül főzött, reformkonyhát vezetett, az 1940-es években már. Azt nem szerette Jancsi.

Pali, a másik fiú, lóháton kiment reggel és felügyelt - ugye nyáron volt - a mezőgazdasági munkálatokra. A Cecinek mindig megvolt a maga dolga: ő befőzött, ellenőrzött, szóval nem sokat voltunk náluk. Meg voltunk hívva vasárnap hozzájuk a kastélyba (ezt csak mi hívtuk kastélynak, inkább egy ilyen kúria volt csak), kiöltöztek, kimosdattak minket, ott ülünk és nagyon meg vagyunk hatva, hogy most szépen kell enni. Ilyen kapcsolatban voltunk velük.